

25 JANUARI - 1 FEBRUARI 2016

MARIA NORDIN

WWW.MARIANORDIN.COM

Tidigt under konststudierna blev Maria Nordin allergisk mot akryl och olja, och tvingades övergå till akvarell. Hon arbetade fram en egen metod som syns i de stora, hudnära målningarna.

– Det är egentligen roligare än oljan, ler Maria Nordin där hon sitter i ateljén under 7dagarstipendievistelsen. På golvet står en målning med ett huvud i naturlig storlek, med det där bleka, skira uttrycket och där berättelsen har en tydlig fortsättning utanför bilden.

I museets samling finns en målning av Maria Nordin, *Memories IV*. En bild som fyller hela ytan och visar ett ryggparti, delvis rejält solbränd, men den oexponerade huden är blek. Det är bara axeln, en del av ryggen, en bit av en människa, en oavslutad historia som skapar många funderingar och ger fantasin näring.

Utbildad på Kungl. Konsthögskolan i Stockholm tog hon examen 2010 och har sedan dess kunnat livnära sig på sin konst. Hon inledde tidigt ett samar-

bete med Galleri Magnus Karlsson i Stockholm.

– Det gav mig ro att fokusera på måleriet, berättar Maria som i regel målar stora målningar.

– Det är mest för att jag vill måla i naturlig storlek. Jag upplever det mycket svårare att måla människor och deras kroppar så fort de blir mindre, förklarar hon. Under många år har hon gjort dessa serier av kroppar, i sin helhet eller utsnitt som visar det där allmänmänskliga.

– Jag har målat mycket olika formationer av kroppar, och inzoomningar där jag ville fylla hela pappret med hud. På så vis kunde jag låta måleriets yta och huden samverka, där en färgfläck av misstag kunde bli ett ärr.

Men så tröttnade hon, alltför många betraktare var fokuserade på vem bildern föreställde.

– Frågan vem stod i vägen för det jag ville säga. Så för två-tre år sedan började jag måla rum och landskap, ofta i samma toner, de där hudfärgerna som är en aning uppskruvade, inte så beiga. Där kopplingen till kropparna bibehålls i ytorna.

– Jag intresserade mig för hur människan präglas av sin omgivning och hur de förhåller sig till ett objekt, tillägger Maria som delvis återvänt till kroppar och hud. Förklarar att bilderna lever sitt eget liv, att det är svårt att styra vart de bär hän.